

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/835/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211962
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814211962.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Stanislavy Mikláňkovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany proti odporcovi: O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/ X , P., zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom AK Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 1.151,08 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. marca 2015, č.k. 11C/148/2014- 60 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.06.2015, č.k. 11C/148/2014-82, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku I. , ktorým návrh zamietol, **p o t v r d z u j e** .

M e n í rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku II. o náhrade trov konania odporcu a vedľajšieho účastníka tak, že navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 397,45 eur, na účet JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 54,10,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi sumu 358,67,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 21.10.2012 do zaplatenia a nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 464,56,- eur , na účet JUDr. Andreja Cifru , advokáta so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia sumy 1.151,08 eur, kapitalizovaného ročného úroku z omeškania vo výške 99,46 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.151,08 eur od 19.6.2014 do zaplatenia a trovy konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil v zmysle ust. § 2 písm. a, b/, § 4 ods.1, 2 písm. a/, g/, ods. 4,5, § 3 ods.6, z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka .

V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. so sídlom Piešťany dňa 19.6.2003, zmluva vedená pod č. 5305015169. Na základe tejto

zmluvy bol odporcovi poskytnutý úverový rámec vo výške 30.000 Sk s tým, že odporca sa zaviazal platiť mesačne splátky 1.200 Sk k 20-temu dňu v mesiaci. Súčasťou úverovej zmluvy boli aj úverové podmienky, ktoré odporca podpísal. Z prehľadu predloženého navrhovateľom súd zistil zo splátkového kalendára, že odporca vyčerpal celkom 3.730,58 eur za obdobie od 4.7.2003 do 21.9.2012. Odporca uhradil navrhovateľovi sumu 4.660,29 eur, čo súd zistil z prehľadu splátok. Odporca teda zaplatil viac ako čerpal z úveru, pričom sumu, ktorú žiada navrhovateľ vo výške 1.250,54 eur uplatňuje navrhovateľ podľa názoru súdu bez právneho dôvodu z týchto dôvodov. Súd považoval Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov, lebo v danom prípade ide o revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Revolvingový úver funguje na princípe mesačných splátok spotrebiteľa, ktoré si môže opakovane z účtu aj vybrať, to však neznamená, že nie je možné pri zmluve, ktorá obsahuje len úverový rámec a mesačné splátky, poskytovateľom peňažnej služby vymedziť povinnosti dlžníka, čo znamená v danom prípade odporcu tak, aby bolo možné zo strany dlžníka vedieť už pri podpise zmluvy, na aké nároky okrem vrátenia istiny, ktorú od navrhovateľa vyčerpá, má poskytovateľ služby právo. Tak ako súd uviedol už vyššie, je zrejmé, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu, no napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru je svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže navrhovateľ uplatniť. Spotrebiteľ musí byť informovaný pred uzavretím zmluvy o úverovom limite, čo aj informovaný odporca bol, o nákladoch spotrebiteľa, čo odporca nevedel z obsahu tejto zmluvy ani z úverových podmienok, ktoré sú len všeobecného charakteru, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v priebehu tohto vzťahu, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Rovnako spotrebiteľ musí byť bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu zmluvy len vyplýva výška úverového rámca 30.000 Sk a mesačné splátky 1.200 Sk. V tejto zmluve absentuje ročná úroková sadzba, RPMN a rovnako aj poplatky.

Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou tejto zmluvy, ktoré sú však napísané drobným, nečitateľným písmom a čitateľné len za pomoci lupy. Absencia zmluvných podmienok, ktoré vyžaduje zákon spôsobuje to, že ide o úver, ktorý bol poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je nedôvodný, nakoľko odporca zaplatil vyčerpaný úver tak, ako súd zistil z prehľadu navrhovateľa v zmysle splátkového kalendára. Odporca čerpal sumu 3.730,58 eur a uhradil 4.660,29 eur.

Pokiaľ žiadal súd zaplatiť sumu, ktorá je predmetom tohto sporu, súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný s poukazom na vyššie právne zdôvodnenie. Navrhovateľ tento nárok uplatňoval bez právneho titulu. Súd v priebehu konania pripustil procesným uznesením vzájomný návrh odporcu, ktorým žiadal vrátiť od navrhovateľa sumu 358,67 eur, čo predstavuje úhrada odporcu za obdobie od 17.1.2012 do 20.10.2012 každý mesiac vo výške 39,83 eur. Odporca zdôvodnil tento vzájomný návrh tým, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu revolvingového úveru, na základe ktorého navrhovateľ požičiaval odporcovi peňažné prostriedky bez toho, aby odporcu vopred informoval o výške odplaty a bez toho, aby s odporcom dojednal odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Na základe predložených listín navrhovateľom možno konštatovať, že navrhovateľ sa bezdôvodne obohatil na úkor odporcu o sumu 929,71 eur, čo predstavuje rozdiel zaplatených splátok odporcom vo výške 4.660,29 eur - 3.730,58 eur, peňažné prostriedky, ktoré odporca čerpal a ktorú sumu 929,71 eur prijal navrhovateľ od odporcu plnením bez právneho dôvodu, nakoľko odporca zaplatil viac ako mal o vyššie uvedenú sumu. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav je možné považovať konanie navrhovateľa za úmyselné, to znamená, že úmyselne sa obohatil na úkor odporcu, pričom je možné aplikovať vzhľadom na tento právny záver § 107 ods.2 Občianskeho zákona 10-ročnú premlčaciu lehotu, preto je navrhovateľ povinný vrátiť odporcovi sumu 358,67 eur, teda sumu, ktorú odporca uhradil navrhovateľovi bez právneho dôvodu (9 mesiacov x 39,83 eur). Na podporu svojho názoru právny zástupca odporcu poukázal na rozhodnutie KS Prešov č. k. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, ktorý sa

venuje otázke objektívnej premlčacej doby v trvaní 10 rokov. Právny zástupca odporcu v priebehu konania upravil úrok z omeškania od 21.10.2012, preto súd zaviazal navrhovateľa zaplatiť odporcovi z titulu bezdôvodného obohatenia 358,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,85 % ročne podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z.; ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákona. Úrok z omeškania predstavuje dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska, v danom prípade ide o výšku úroku 8,75 % ročne. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný, preto súd v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, rozhodol, že je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov a odporcovi trovy konania v celkovej výške 464,56 eur. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, odpor žalovaného, vyjadrenie vo veci samej a vzájomný návrh zo dňa 11.2.2015 a 1 x účasť na pojednávaní dňa 26.3.2015), z čoho odmena za prvé dva úkony je priznaná z výpočtového základu 1 250,54 eur vo výške 61,41 eur za úkon, spolu 122,82 eur a za ďalšie dva úkony vyjadrenie vo veci samej a podanie vzájomného návrhu a účasť na pojednávaní je odmena vypočítaná z výpočtového základu zvýšeného o sumu 358,67 eur po podaní vzájomného návrhu vo výške 71,37 eur za úkon, t.j. spolu vo výške 142,74 eur. Súd priznal právnenému zástupcovi aj režijný paušál za 4 úkony právnej služby, a to 2 krát vo výške 8,04 eur za dva úkony v roku 2014 a 2 krát vo výške 8,39 eur za dva úkony v roku 2015. Súd priznal právnenému zástupcovi náhradu cestovného v zmysle § 15 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z. z. za 1 cestu na pojednávanie dňa 26.3.2015 na trase Lučenec - Prievidza a späť, čo predstavuje spolu 65,575 eur (240 km, pri základnej náhrade za 1 km 0,183 eur, pri spotrebe 7 l/100 km a cene paliva 1,289 eur/l). Vzhľadom na to, že v ten istý deň sa právny zástupca zúčastnil na Okresnom súde Prievidza aj iného pojednávania, súd mu v súlade s jeho vyčíslením trov priznal cestovné náhrady vo výške 1, t.j. vo výške 32,79 eur. Podľa § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60-tiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Náhrada za stratu času v tomto prípade predstavuje sumu 111,84 eur (8 polhodín x 13,98 eur). Vzhľadom na účasť právneho zástupcu na ďalšom pojednávaní v rovnaký deň však požadoval odmenu v 1, t.j. 55,92 eur, ktorú mu súd aj priznal. Keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu je platiteľom DPH, súd mu priznal trovy konania zvýšené o 20% sadzbu DPH. Spolu trovy konania predstavujú sumu 464,56 eur.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa eventuálne, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie. Odvolanie odvodňuje tým, že : a/ podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, b/ podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, c/ podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojitosti s § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, d/ § 205 ods. 2 písm.b/ O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu, že v danom prípade došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu s premlčacou dobou 10 rokov. Súčasne dáva do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prievidza 16C/48/2014 . Navrhovateľ zastáva názor, že odporca nedokázal úmysel bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ si uplatnil svoj nárok na základe úverovej zmluvy č. 5305015169 zo dňa 19.06.2003. Odporca podal svoj vzájomný návrh, ktorý navrhovateľ považuje za premlčaný, nakoľko navrhovateľa nevyzval žiadnym listom o dobrovoľné plnenie a ani nepostupoval v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlava 8 § 2 písm. a. Nárok odporcu je premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Navrhovateľ si uplatňoval svoj nárok na základe platnej úverovej zmluvy, úver riadne zosplatnil a postupoval v súlade so zákonnými ustanoveniami zákona platného v čase uzatvorenia zmluvy a v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami. Súd priznal trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, pričom neskúmal, či zo strany vedľajšieho účastníka bolo zjavné, že ide o účelne uplatnené trovy právneho zastúpenia, nakoľko sa vedľajší účastník iba nanútil do konania bez žiadneho vyjadrenia k veci samej, ktoré nebolo doručené navrhovateľovi .Vedľajší účastník na strane odporcu si vyúčtoval trovy za náhradu stratu času za účasť na pojednávaní z Lučenca do Prievidze, pričom v zmysle § 17 od. 1 vyhl. Č. 655/2004 Z.z. je možné náhradu za stratu času priznať len advokátovi, nie je zamestnancovi ani advokátskemu koncipientovi. Účelom náhrady za stratu času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním a je riadnym príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom

vyslaný na služobnú cestu. Za tento čas advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času, ale náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, z ktorých patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času vykonávať inú odbornú prácu. V prípade priznania náhrady za stratu času by mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojím zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bol priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom § 16 ods. 3 vyhlášky. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19. marca 2014, sp.zn. 6MCdo/5/2013 a Krajského súdu v Bratislave sp. Zn. 5Co/26/2012 ako aj 3Cob/259/2011. Ministerstvo hospodárstva poskytuje dotácie spotrebiteľským združeniam, udeľuje dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaní pred súdmi: napr. Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29.02.2012 udelená dotácia vo výške 4.000,- eur. Občianske združenie na ochranu spotrebiteľa by malo mať schopnosť hájiť práva spotrebiteľa samo, a nie nechať sa zastupovať advokátom. Takýto názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp. Zn. II.ÚS 78/3. Pri podaniach, vyjadreniach a vstupom do konania ide o typologicky rovnaké úkony.

Vedľajší účastník na strane odporcu v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že predmetná úverová zmluva neobsahuje podľa § 4 ods. 2 písm. g/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch údaj o RPMN ako obligatórnu náležitosť. RPMN nie je uvedená v úverovej zmluve vôbec a tak je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ poskytovateľ spotrebiteľského úveru cielene nastaví svoj produkt tak, že nemožno vopred zistiť, za akých podmienok ho klient kupuje, t.j. aké náklady mu budú vznikáť, potom je potrebné hodnotiť takéto dojednanie, ako odporujúce zákonu. Úverová zmluva zo dňa 19.6.2003 neobsahuje ani údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ cit. zákona a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere / § 4 ods. 5 cit. Zákona/. Veriteľ nemá nárok na zaplatenie úrokov alebo iných poplatkov, ktoré nie sú so spotrebiteľom dojednané priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Novelizáciou zákona č. 258/2001 Z.z., účinnou od 01.01.2008, bol ako obligatórna náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere vyžadovaný údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o ročnej úrokovej sadzbe. Pokiaľ sa nenachádzajú všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v texte hlavnej zmluvy a sú len súčasťou jednoliateho miniatúrneho textu formálne nedostupných obchodných podmienok, potom súd správne rozhodol, keď žalobu v časti o zaplatenie úrokov a iných poplatkov zamietol. Vychádzajúc z judikačnej praxe v daných spotrebiteľských veciach je zrejme, že v prevažnej miere spotrebiteľ nie je schopný pochopiť obsah zložitej právnej terminológie, naviac k tomu ešte nečitateľný. Úverová zmluva je písaná drobným, ťažko čitateľným písmom s množstvom neprehľadných povinností ukladaných žalovanému, čo predstavuje nekalú prax v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS. Odporca reálne čerpal peňažné prostriedky vo výške 3.730,58,- eur a navrhovateľovi zaplatil sumu 4.660,29,- eur. Ide o plnenie bez právneho titulu, čo zakladá na strane spotrebiteľa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úrokov a poplatkov, keďže tieto neboli platne dojednané. Odporca si uplatnil vzájomným návrhom sumu 358,67,- eur voči navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia. Uplatnený nárok pozostáva zo súčtu úhrad, ktoré uskutočnil v období od 17.01.2012 do 20.12.2012/ prvá úhrada bola uskutočnená dňa 17.01.2012 v sume 39,83,- eur/. Na podporu svojej argumentácie k otázke premlčania poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 06.03.2013, sp. zn. 3Co/41/2012 a a zo dňa 06.11.2013, sp. zn. 3Co/178/2013. Je potrebné považovať bezdôvodné obohatenie navrhovateľa za úmyselné, pri ktorom platí v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka desaťročná objektívna premlčacia lehota. Vzájomný návrh bol podaný v rámci subjektívnej premlčacej lehoty. Písomné podania navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu sú formulárové, bez hlbšej analýzy konkrétnej právnej veci a zastupovanie odporcu bolo opodstatnené. V žiadnom zo svojich ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov neustanovuje, že advokátskemu koncipientovi pri právnych úkonoch vykonávaných mimo sídla advokátskej kancelárie nevzniká nárok na náhradu za stratu času. Navrhovateľ podal nedôvodný návrh, čo právny zástupca odporcu v konaní svojim aktívnym vystupovaním opodstatnene namietal, preto súd správne rozhodol o trovách konania. V predmetnej veci neexistujú žiadne zákonné dôvody a ani žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné náhradu trov konania úspešnému odporcovi nepriznať. Argumentáciu navrhovateľa ohľadne dotácií spotrebiteľským združeniam považujú vo vzťahu k prejednávanej veci za irelevantné. Navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť a navrhovateľa zaviazat' aj na náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd Trenčín preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné vo výroku I. , podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. , podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu , ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ v odvolaní uplatňuje dôvody na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. / v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p. , § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. / súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností/ , § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. / súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam/ a § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. / rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci/.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní nekonkretizuje, v čom vidí opodstatnenosť uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v nadväznosti na ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a neuvádza, akým spôsobom mu súd prvého stupňa mal odňať možnosť konať pred súdom.

Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania, pričom dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za nesprávne právne posúdenie veci / dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f / O.s.p. / sa považuje podľa súdnej praxe mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vyhodnotil Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní a používaní platobnej karty YES za zmluvu bezúročnú a bez poplatkov , nakoľko v zmluve absentuje ročná úroková sadzba, RPMN a rovnako aj poplatky. Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou tejto zmluvy, ktoré sú však napísané drobným, nečitateľným písmom a čitateľné len za pomoci lupy. Poukázal na ust. § 4 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to na obligatórne náležitosti zmluvy, podľa písm. /a - suma poplatkov, písm. g/ - ročná percentuálna miera nákladov ako aj ust. § 3 ods. 6 cit. zákona.

Odvolačný súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že uzavretá zmluva neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované ust. § 4 z.č. 258/2001 Z.z. , a preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle ust. § 4 ods. 2 , písm. a/ - m/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere , účinnom v čase uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Hlavný význam predmetného ustanovenia spočíva v tom, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akej výške je ročná úroková sadzba, RPMN, poplatky.

Účelom náležitostí uvedených v § 4 ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z., je informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, čo mu tiež umožňuje zorientovať sa v danej situácii, pretože potom nie je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a ďalšie poplatky, teda odplatu navrhovateľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená. Uvedené údaje zmluva neobsahuje.

V zmluve o úvere chýba akýkoľvek údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento údaj predstavuje jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/ z.č. 258/2001 Z.z.. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov sa nespája neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy však v ust. § 4 ods. 2 písm. g/ poskytuje spotrebiteľovi zvýšenú ochranu a to v tom, že v prípade, ak nie je ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri takejto právnej úprave, ak zmluva údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov neobsahuje, odporcovi nemohol vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie dohodnutých poplatkov. Z týchto dôvodov sa možno stotožniť so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k argumentácii, že spotrebiteľ pre uzavretím zmluvy musí byť informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov v priebehu tohto vzťahu, o podmienkach za ktorých môže byť zmluva zmenená, o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Rovnako spotrebiteľ musí byť bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miere nákladov. Neprijateľné z hľadiska spotrebiteľskej ochrany je aj neuvedenie dátumu poslednej splátky.

Keďže odporcovi bol podľa karty klienta poskytnutý úver v celkovej výške 3.730,58,- eur, pričom odporca zaplatil 4.660,29,- eur, úver bol zaplatený, preto návrh na začatie konania a zaplatenia ďalšej sumy bolo potrebné považovať za nedôvodný.

Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu vzniklo na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, ktoré musí vydať podľa ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy však sankciu neplatnosti nespájaj. Preto pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého plnením bez právneho dôvodu sa muselo vychádzať z ustanovenia § 107 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Správny je i záver súdu prvého stupňa o vzniku úmyselného bezdôvodného obohatenia na strane navrhovateľa v dôsledku čoho sa inak trojročná objektívna premlčacia doba predĺžila na 10 rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

Navrhovateľ ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V čase uzatvárania zmluvy už niekoľko rokov platila pri spotrebiteľských úveroch úprava vyžadujúca uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov umožňujúcu spotrebiteľom zorientovať sa v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru.

Námietka navrhovateľa, že odporca podal vzájomný návrh, ktorý považuje navrhovateľ za premlčaný, nakoľko odporca nevyzval navrhovateľa žiadnym listom na dobrovoľné plnenie a nepostupoval v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hlava 8 § 2 písm. a, nie je dôvodná. Vedľajší účastník na strane odporcu podal vyjadrenie k návrhu ako i vzájomný návrh, čo možno považovať za výzvu na dobrovoľné plnenie. Nie je zrejme citácia zmluvných podmienok - Hlava 8, § 2 písm. a, v zmysle ktorého klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že klient sa oneskoril s platením minimálne dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

V prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vznieseniu námietky premlčania, premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie.

Pokiaľ navrhovateľ vzniesol námietku premlčania na vydanie bezdôvodného obohatenia, túto považoval odvolací súd za nedôvodnú. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. Pre začiatok plynutia subjektívnej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr, ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať návrh o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Ako vyplýva z obsahu spisu, odporca, prostredníctvom vedľajšieho účastníka, podal dňa 16.02.2015 vzájomný návrh, pričom o vstupe vedľajšieho účastníka do konania sa odporca dozvedel na základe oznámenia súdu dňa 20.11.2014. Vedľajší účastník vo vyjadrení uviedol, že odporca sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až po porade s právnym zástupcom koncom decembra 2014. Pri posudzovaní otázky začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzal odvolací súd z rozhodujúceho okamihu, kedy sa odporca skutočne dozvedel o tom, že sa navrhovateľ na jeho úkor bezdôvodne obohatil a to spísaním vzájomného návrhu dňa 11.02.2015, doručeného na okresný súd dňa 16.02.2015. Objektívna premlčacia doba je desaťročná, preto námietka navrhovateľa o premlčaní nároku odporcu nie je dôvodná.

Námietky navrhovateľa, že vedľajší účastník sa nanútil do konania bez vyjadrenia k veci samej, ktoré nebolo doručené navrhovateľovi, nie sú dôvodné. Ako vyplýva z obsahu spisu súdu okresného súdu, podaním zo dňa 03.12.2014 podal vedľajší účastník na strane odporcu odpor voči platobnému rozkazu zo dňa 20.11.2014. Rovnako sa vedľajší účastník písomne vyjadril dňa 16.02.2015, pričom podal vzájomný návrh. Písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporcu navrhovateľ prevzal dňa 25.03.2015, čo osobne potvrdil na doručke. Vedľajší účastník na strane odporcu namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obligatórne náležitosti, pričom v predmetnej zmluve absentuje údaj o RPMN, dojednanie o úrokoch a poplatkoch za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Odporca uhradil navrhovateľovi celkovo sumu vo výške 4.660,29,- eur, pričom odporca reálne čerpal od navrhovateľa finančné prostriedky vo výške 3.730,58,- eur. Súčasne podal vzájomný návrh, ktorý si uplatnil titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 358,67,- eur.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Odvolačný súd v tak danom prípade nepovažoval za dôvodné námietky navrhovateľa týkajúce sa neúčelnosti trov vynaložených vedľajším účastníkom z titulu právneho zastúpenia na bránenie práva odporcu ako spotrebiteľa. Účelnosť trov je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné posudzovať predovšetkým vo väzbe na výsledok sporového konania, v ktorom odporca aj v nadväznosti na intervenciu vedľajšieho účastníka dosiahla procesný úspech v plnom rozsahu. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastúpením. To sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, nakoľko vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. V konečnom dôsledku za právne nevýznamné vzhľadom k uvedeným záverom, považoval poukazy navrhovateľa v odvolaní na rozhodnutia iných súdov, týkajúce sa iných, avšak skutkovo a právne obdobných vecí, pretože rozhodovaním iných odvolacích súdov v preskúmvanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Odvolačný súd v zmysle ust. § 220 O.s.p. zmenil výrok rozsudku v časti trov konania a odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 397,45,- eur a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú zo 4 úkonov právnej služby / prevzatie a príprava, odpor odporcu, vyjadrenie vo veci samej a vzájomný návrh zo dňa 11.2.2015 a účasť na pojednávaní dňa 26.3.2015 / , z čoho odmena za prvé dva úkony je po á 61,41- eur za úkon/ priznaná z výpočtového základu 1.250,54,- eur/ , za ďalšie dva úkony po á 71,37,- eur / priznaná z výpočtového základu zvýšeného o sumu 358,67,- eur/, režijný paušál 2x po á 8,04,- eur a 2x po á 8,39,- eur, cestovné za 1 cestu na pojednávanie dňa 26.3.2015 Lučenec-Prievidza a späť, spolu 65,575/ 240 km , pri základnej náhrade za 1 km 0,183,- eur, pri spotrebe 7l/100 km a cene paliva 1,289,- eur/l/. Vzhľadom na to, že v ten istý deň s právnym zástupcom zúčastnil na Okresnom úrade Prievidza aj iného pojednávania, súd mu v súlade s jeho vyčíslením trov cestovnej náhrady vo výške 1, t.j. vo výške 32,79,- eur, + 20 % DPH.

V zmysle ust. § 1 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom.

V zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú hodinu.

V súvislosti so zastúpením odporcu na pojednávaní konanom dňa 26.3.2015 odvolací súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za stratu času uplatnenú podľa § 17 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Podľa tohto ustanovenia náhrada za stratu času patrí advokátovi za predpokladu, že vykonáva úkony právnej služby v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. V predmetnej veci sa však pojednávaní dňa 26.3.2015 zúčastnil advokátsky koncipient Mgr. Radoslav Kulich, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo na náhradu za stratu času advokátskeho koncipienta. Právo na náhradu za stratu času advokátovi je upravené aj v ustanovení § 24 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/91 Zb. o živnostenskom podnikaní (Živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Toto ustanovenie však neplatí primerane pre advokátskeho koncipienta (§ 63 ods. 2 zákona 586/2003 Z. z.). Advokátsky koncipient je v zmysle § 64 citovaného zákona v pracovnom pomere a jeho odmeňovanie sa spravuje pracovnoprávnymi predpismi. Náhradu za stratu času možno preto priznať iba v takom prípade, ak úkon právnej služby vykoná advokát v mieste, ktoré nie je jeho sídlom. Účelom náhrady straty času je finančne kompenzovať stratu, ktorá vzniká advokátovi cestovaním, teda stratu za čas, počas ktorého by mohol vykonávať inú odbornú prácu. Prisúdená náhrada za stratu času je riadnym

príjmom advokáta. Advokátsky koncipient je zamestnancom advokáta, ktorý je advokátom vyslaný na služobnú cestu. Za tento čas advokátskemu koncipientovi nepatrí náhrada za stratu času, ale náhrada cestovných výdavkov v zmysle zákona o cestovných náhradách. Ide o plnenie pracovných povinností v rámci pracovného času, za ktorý patrí advokátskemu koncipientovi mzda. Advokát, ktorý advokátskeho koncipienta zamestnáva, môže počas tohto času vykonávať inú odbornú prácu. Ak by súd priznal náhradu za stratu času aj za čas strávený cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť advokátskemu koncipientovi, potom by za tento čas získal advokát príjem z výkonu vlastnej odbornej práce, ako aj z náhrady za stratu času, ktorá má byť práve kompenzáciou. Takisto by potom v prípade priznania náhrady za stratu času mohlo dôjsť k tomu, že ak by advokát poveril svojím zastúpením v rovnaký deň a v rovnaký čas viacerých koncipientov alebo svojich zamestnancov, náhrada za stratu času by bola priznávaná opakovane, čo je v rozpore so zmyslom § 16 ods. 3 označenej vyhlášky.

Nakoľko uvedeného pojednávania na tunajšom súde sa zúčastnil advokátsky koncipient, ktorý je v pracovnoprávnom vzťahu s advokátom zastupujúcim odporcu, náhradu za stratu času za pojednávania dňa 26.3.2015 súd nepriznal.

Záverom odvolací súd poukazuje, že z úradnej činnosti Krajského súdu v Trenčíne je známe, že už v konaní vedenom na tunajšom súde, sp. zn. 4Co 312/2013 súd nepriznal advokátskemu koncipientovi náhradu za stratu času stráveného cestou zo sídla advokáta do sídla súdu a späť.

V odvolacom konaní bol úspešnejší odporca, pričom je zastúpený v konaní advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, ktorý však zastupoval aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa, ktorému aj súd prvého stupňa priznal náhradu trov prvostupňového konania. V odvolacom konaní podal vedľajší účastník vyjadrenie k odvolaniu, a preto bola náhrada trov odvolacieho konania priznaná vedľajšiemu účastníkovi / § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. / Trovy pritom spočívali v odmene za právne zastúpenie stanovenej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pričom základ pre stanovenie odmeny tvorí suma tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, t.j. vyjadrenie k odvolaniu predstavuje sumu 71,37,- eur zníženú v zmysle § 13a ods. 2 písm. b/ vyhl. na polovicu / vyjadrenie k odvolaniu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej/, t.j. 36,69,- eur + 8,39,- eur režijný paušál spolu 45,08,- eur+ 20% DPH, spolu 54,10,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.